

Bayer Zsolt: Törpe Károlyi Mihályocskák (6. rész)

2021 március 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az egyre vérlázítóbb támadások pontosan ugyanolyanok, mint száz évvel ezelőt.

Nos, akkor lássuk azt a híres osztrák és német következetességet – olvassuk Mályusz Elemér beszámolóját Kun Béláék nyugati dédelgetéséről, majd Oroszországba menekítéséről:

„Az osztrák szocialista kormány csendesen nézi Kun Béláéknak ezt a széleskörű akcióját. Korlátokat egyáltalán nem vet neki, ami azokat csak jobban fölbátorítja. Amikor Rákosi Mátyás exnépbiztos 1920. május 1-jén az osztrák kommunisták előtt nagy beszédet tart, még pedig már az osztrák állam ellen forduló éllel, a bécsi rendőrség is megmozdul, letartóztatja és Steinhofba szállítja őt. De ez a határozott fellépés is csak porhintés a világ szemébe. Arra már ismét nem ügyel a rendőrség, hogy Rákosi pár nap múlva akadály nélkül egyszerre elhagyja internálási helyét, vonatra ül és elutazik Oroszországba, ahol június 20-án hosszú cikket ír a moszkvai Vörös Újságba a magyarországi helyzetről.

Ugyanilyen elnézi a szocialista kormány a többi magyar népbiztossal szemben is. 1920 februárjának elején Karlsteinben már csak heten maradtak, a többiek lassan mind behúzódtak Bécsbe, ahol még feszélyezetlenebbül dolgozhattak. Pedig az osztrák kormány éppen nem mentette őt azzal, hogy kényszerhelyzetben van és hogy a közvélemény nyomása alatt cselekszik. Ez a közvélemény leplezetlenül megmutatta igazi arcukat akkor, amikor 1920 február elején Kun Béla kórházba kíváncskodott. Stockerauba, egy kis alsó-ausztriai városba szállították be, ahol egy rendőrbiztos ügyelt rá. Amikor a városka lakói tudomást szereztek, hogy a gyilkolt bolsevik kórházukban van, negyventagú küldöttséggel keresték fel február 11-én a bécsi rendőrfőnököt, és követelték két nap alatti elszállítását, azzal fenyegetve, hogy ellenkező esetben e határidő letelte után hatalmukba kerítik és a magyar határra viszik.

Az osztrák kormánynak a magyar kommunistákkal szemben tanúsított szerfölött megértő bánásmódja különben nyílt közbelépésre kényszerítette a bécsi olasz missziót, amely 1920 áprilisában tiltakozott a népbiztosok szabadon bocsátása ellen. Erre a kormány Kun Bélát és néhány társát kénytelen-kelletlen a Bécs térszomszédságában lévő steinhoffi elmegyógyintézetbe vitette, ahol mint egy jól berendezett szanatóriumban élhettek és érintkezhetek továbbra is a külvilággal.

A magyar hatóságok ismételten kérték Kun Béla és társai kiadatását, minthogy ellenük a bíróság előtt az államügyészség nemcsak politikai, hanem közönséges bűncselekmények miatt is keresetet indított. A bécsi főtörvényszék, Ausztria legfőbb igazságszolgáltató fóruma ezt a kérést jogosnak ismerte el, az osztrák kormány azonban megtagadta teljesítését. Érvelése eléggé feltűnő volt. Ezt az érvelést Bauer 1920 januárjában a Nationalratban úgy fogalmazta meg, hogy a kiadást nemcsak politikai deliktumoknál kell megtagadni, hanem ott is, ahol politikai deliktummal bűncselekmény függ össze.”

Ha eddig ezt olvasva valakinek eszébe ötlött volna az a mai eset, hogy nyugati országok egyszerre nem adnak ki közönséges, körözés alatt álló, köztörvényes bűnözőket például Lengyelországnak, azzal a mondvacsinált, vérlázító indoklással, hogy Lengyelországban „megsértenék az emberi jogukat” meg hogy ott „sérülne a tisztességes eljárásról való joguk”, nos, mondom, ha valakinek ez jutott volna eszébe, az fölöttebb helyes úton jár.

Igen: ezek ugyanazok! És melleleg ne felejtsük el azt az apróságot, hogy egy ilyen körözés alatt álló és ki nem adott köztörvényes bűnözőt használt fel valamelyik (nagyjából százszázalékos bizonyossággal kijelenthetjük, hogy a német!) titkosszolgálat arra, hogy lebuktassa Szájer Józsefet. Mindez nem csökkenti Szájer felelősségét és felelőtlenségét, de azért nem árt tudnunk és észben tartanunk, hogyan is működnek a dolgok mostanában a fényes Nyugaton. Hát például így. Például úgy, hogy az a belga rendőrség, amely nem tör rá éjszaka egy veszélyes terroristára, azzal az indoklással, hogy a belga törvények tiltják az éjszakai rajtaütéseket és behatolásokat a polgárok otthonaiba (!), ez a belga rendőrség minden aggály nélkül rajtaüt egy homoszexuális orgián, és láss csodát! „Véletlenül” éppen azon, amelyen Szájer is jelen van. Micsoda véletlenek vannak...

De olvassuk tovább Mályuszt!

„A magyar kormányra Kun Béla sorsa ettől az igazságszolgáltatási eljárástól eltekintve sem volt közömbös. Oroszországban ugyanis a magyar hadifoglyoknak ezrei éltek, akik a forradalmak és a bolsevizmus miatt nem tudtak még visszatérni. Ezeknek sorsára köteles gondoskodással kellett Magyarországnak ügyelnie, nem volt azonban kezében semmiféle eszköz, amellyel a moszkvai kormányra hathatott volna.

Kun Béla játszhatta volna a tús szerepét, az ? személye garantálhatta volna a hadifoglyok életét.

De ugyanezen hadifoglyok miatt Leninnek is szüksége volt Kun Bélára. 1920 tavaszán már folyamatban voltak a vörös hadsereg katonai el?készületei Lengyelország megtámadására. Ennek a hadjáratnak a kimenetelét?l sok függött; nemcsak Lengyelország, hanem egész Közép-Európa sorsa is. Az orosz hadsereg egy részének már ki volt osztva a feladat, hogy a lengyel és ukrán seregek szétszórása után Magyarország mint az egyetlen közép-európai antibolsevik ország ellen induljon. Ennél a hadseregnél várt nagy szerep Kun Bélára. Egyrészt, hogy a magyar hadifoglyokat vezesse, ha lehet, saját hazájuk ellen, másrészt pedig, hogy nevével rémületet keltsen Magyarországon és uralomra segítse az ott titokban szervezked? bolsevikieket.

Az osztrák szocialista kormánynak, talán az orosz hadjáratról is rettegve, nem volt elég bátorsága, hogy a magyar nemzet érdekei mellé álljon. A mód, ahogyan szorongatott helyzetéb?l ki akart kerülni, éppenséggel nem mondható nyíltnak és férfiasnak. A szó szoros értelmében kiszöktette Kun Bélát. [...]

Renner kancellár egy Oroszországba hazaindított hadifogly-szállítmányba csempészteti be Kun Bélát egyik társával együtt, s azután július 18-án Csehországon át vasúton útnak indítja ?ket Stettin felé. A titkolódzásra szükség volt a német kormány álláspontja miatt is. Németország ugyanis el?z?leg már ismételtén visszautasította az osztrák kormánynak berlini követe által el?terjesztett azon kérését, hogy Kun Béla német területen át menekülhessen ki Oroszországba. A hadifogly-szállítmány akadálytalanul jut el a keleti-tengeri Swinemündéig, itt azonban július 21-én az ellen?rz? tisztvisel? ébersége felfedi a ravasz csalást. A német hatóságok visszatartják az egész hadifogly-szállítmányt, arra hivatkozva, hogy Ausztria csak hadifoglyok szállítására kért engedélyt, Kun Béla és társa pedig politikai foglyok. Már komolyan szóba kerül, hogy visszaviszik Ausztriába.

A magyar kormány az események hírére azonnal útnak indítja kurirját a kiadatási megkereséssel, ez a kurir azonban elkésve érkezik.

Megérkezése napján, július 29-én, csak órákkal el?z?leg, a német kormány már szabadon bocsátotta Kun Bélát, arra hivatkozva, hogy a magyar kormány nem juttatta el hozzá idejében kérelmét. A valódi ok azonban, természetesen, más volt. Simons német birodalmi külügyminiszter ugyanekkor a parlamentben nagy oroszbarát beszédet tartott, s ez a beszéd Kun Béla, Leninék ezen kedvencének szabadon bocsátásával együtt Németország el?zékenységét volt hivatva bizonyítani a szovjettel szemben.

Úgy látszik, nem ok nélkül kereste a közvélemény Simons viselkedésének magyarázatát a német elektromos nagyipar azon törekvésében, hogy Oroszországban piacot találjon és az orosz nagyiparral kapcsolatba lépjen. Simons legalábbis minisztersége el?tt vezet? szerepet játszott a német elektromos iparban, Krasszin, az orosz népbiztos pedig Pétervárott korábban szintén egy német elektromos cég igazgatója volt. Ilyen nagy materialis érdekek találkozásánál ugyan ki gondolt volna a kis Magyarország kérésének jogosságára?"

Ó, na hát! Hát már 1920-ban is? Lenin elvtárs kiadta a világtörténelem legelképezet?bb jelszavát, miszerint „szovjethatalom plusz villamosítás egyenl? kommunizmus”, és ebb?l a következetes és elvszer? németek mindjárt megértették a „villamosításban” rejl? lehet?ségeket? Tényleg, ugyan ki gondolta volna...

Száz év elteltével a híres német következetesség és elvszer?ség sokat romlott. Ma már ott tart, hogy ideküldik a közszolgálati tévéjüket (Deutsche Welle) filmet forgatni arról, miszerint ha a kormány visszaépíti a budai Várba például a lovardát, az széls?séges nacionalizmus és antiszemizmus, és menekülnek Magyarországról a zsidók.

De mi tudjuk, hogy a német társadalom egésze nem azonos (mert egész egyszer?en nem lehet azonos!) a velejéig romlott és rothadt német nagypolitika „következetességével” és „elvszer?ségével”. De sajnos ett?l még a Magyarország ellen irányuló, egyre átlátszóbb és egyre becstelenebb és vérlázítóbb támadások pontosan ugyanolyanok, mint száz évvel ezel?tt. És pontosan ugyanolyan gazemberek vezényletével zajlik.

A cikksorozat els? része [ide kattintva](#), a második része [ide kattintva](#), a harmadik része [ide kattintva](#), a negyedik része [ide kattintva](#) és az ötödik része [ide kattintva](#) olvasható.

(Folytatjuk)

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
